

העומד בפרץ

(השלמה לעמוד 229)

סיפור דומה מסר לנו תלמיד-חכם נאמן על הרה"ח רבי שליט"א, שבצהרי היום השביעי לנישואיו בא האדמ"ור ה'בית ישראל' מגור זצוק"ל לשמחת 'שבע ברכות' האחרון שהתקיימה בבית אביו ברחוב אחר הסעודה עלה הרבי לקומה העליונה לבקר בדירה החדשה של הזוג הצעיר. דלת הכניסה היתה מכוונת כנגד המטבח ומבטו של הרבי נתקל בכלה הצעירה שהמתינה במטבח נוכח פתח הבית. פנה האדמ"ור לחתן שעלה עמו במדרגות, ושאל: "מי הבחורה העומדת במטבח?" והחתן השיב: זו הכלה. האדמ"ור נכנס לדירה והסתובב בה כדרכו בקודש. תוך כדי כך נגש לאבי הכלה שנכח שם ושאלו: "מי הבחורה העומדת במטבח?" השיב האב: זו בתי הכלה. הרבי המשיך להלך בדירה ועצר ליד אחיה של הכלה, ר' הרשל, ושאלו: "מי הבחורה העומדת במטבח?" הרשל השיב: זו אחותי הכלה.

הביקור הסתיים והרבי אמר להם שיכנסו גם הם לביתו.

אחר תפילת המנחה נכנסו לבית הרבי, כשהתישבו לפניו פתח הרבי ואמר כך: רש"י בפרשת תצוה כותב (פעמיים) שהאפוד של הכהן הגדול היה דומה לסינר של נשים הרוכבות על סוסים (שמטרתו להסתיר את פיסוק הרגלים בעת הרכיבה). אומרים צדיקים שרש"י הקדוש ראה פעם, שלא בכונה, נשים רוכבות על סוסים, והוקשה לו מדוע הכשילוהו משמים בראיה שאינה הגונה. אולם כשהגיע בפירושו לתאר את צורת האפוד וכעת כבר הבין את הדברים בנקל, נחה דעתו מדוע סבבו משמים שיראה את סינר הנשים הרוכבות. אחר הקדמה זו אמר להם האדמ"ור זצ"ל: "מדוע סבבו מן השמים שאראה את הכלה? בודאי היה זה כדי ללמד אתכם שאסור לבת ישראל להיראות כמו בחורה! כמו בגילוי ראש!"

ומדוע שאל האדמ"ור שלוש פעמים "מי הבחורה במטבח?" ללמד שאסור לבת ישראל להיראות כבחורה בין בעיני מי ששומר את עיניו וזו לו הפעם הראשונה שרואה מרחוק ובאקראי, כפי שהיה במקרה שלפניו, ובין בעיני הבקי בדבר. בעיני כולם אסור שתראה כמו בגילוי ראש (ומקורו במדרש תנחומא וישלח ו' אין נותנים פרצה בעיני חכשד ובעיקר בעיני הגנב).

כ"ק האדמ"ור בעל 'בית ישראל' זצוק"ל

בחדש אלו שנת תש"ל (כשעדיין היה מצוי להשיג פאות שאינן דומות לשער) חתמו גדולי הדור והאדמו"רים על פרוז אל בנות ישראל, וזה לשונם:

"היות כי בעוה"ר נפרץ באחרונה שנשים נשואות לובשות פאה נכרית הדומה ממש לשער, מינים ממינים שונים, לא שערם אבותינו, עד שנראין כפרעות ראש חיו, הרינו רואים חובה לעצמנו, להודיע דעת תורתנו הקדושה, כי הדבר אסור מדינתא. שאף במקומות שנהגו התר בפאה נכרית, לא עלתה על הדעת פאות נכריות כאלו. ועברה גוררת עברה, ובכגון זה אין שום התיר. עכ"ל.

הש"ס: ירח בניינו וירחם בחתה על שריה עליה לנו בית ישראל, וכינונו חתימה בדיפת קרן החורה וקרן

ישראל כחתימה טובים כתיבה גזל צדק כ"ח. ית-ט"ו ויחזיקו לחתמה בדיפת קרן החורה וקרן

הנה אלה ואלו דבריהם
 זה שם שם ז' פסוק
 ית-ט"ו ויחזיקו לחתמה בדיפת קרן החורה וקרן
 ית-ט"ו ויחזיקו לחתמה בדיפת קרן החורה וקרן
 ית-ט"ו ויחזיקו לחתמה בדיפת קרן החורה וקרן

בסקר שהתקיים בשנת תשי"ס אצל כל יבואני ומפיצי הפאות, כלם אמרו פה אחד! שאין היום פאה אחת בעולם שאינה דומה לשער. בית חרושת שניצר פאות כאלו יסגר מיד על מנעול ובכריח. ☺☺☺

הרי שכל הפאות של זמננו אסורות לכל הדעות! ☺☺☺

כאשר הודיעו לכ"ק האדמו"ר מלעלוב זי"ע שרוצים לבא אליו בענין הכרוז הני"ל, שמח שמחה גדולה, לשמע הבשורה הזו, ושאל האדמו"ר זי"ע כמה פעמים את מקורביו:

"מפני מה עוד לא הגיעו להחתיים אותי? הרי זו הפעם הראשונה שאני כל כך רוצה לחתום על כרוז, שהוא גם למען צאצאי, ולא רק למען אחרים." - וראו שרצונו עז ותשוקתו עצומה ליטול חלק בתיקון פירצה זו. ואכן, לבסוף כשבאו לפניו, קרא את הכרוז - וחתם עליו את שמו הקדוש בשמחה גדולה, הוסיף ואמר לפרסם בשמו כדברים האלו בלשונו הטהור: "מען זאל מפרסם זיין אין מיין נאמען, אז עס איז בעסער אז דער מאן זאל אפ שערין די בארד מיט די פאות, איידער די וייב זאל גיין מיט א שייטל!" [ש'פ'רסמו בשמי שמוטב שהבעל יגזר את פאותיו ואת זקנו (כמובן באופן שכתוב בשו"ע) מאשר שהאשה תלך עם פאה!!!]

מפי תלמידו הגאון הצדיק ר' זלמן בריזל זצ"ל

כ"ק ה"בית ושד"אל" מגור זצוק"ל הנה נהג בבריתות של קרוביו להקנס לאחד הברית, ולברך את היולדת ב"מקל טוב".

לזמנים, התקיימה שמחת ברית מילה אצל אחד מקרוביו, וכמתנה, התקרב הפעם לפתח החדר לומר את ברכתו ליולדת. האדמו"ר נצב ממתין... - אך היולדת איננה... לאחר המתנה שאל האדמו"ר: "היך היולדת?"

- "הנה היא כאן, ממתנה זה כבר לברכת הרבי" - השיבו בני הבית.

- "אבל היא איננה נראית כלל כנשואה - אלא כרנקה?" - השיב האדמו"ר בתמיהה. לא העליתו על דעתו שזוהי היולדת...! מני אז התלסט ה"בית ושד"אל" להלחם בכל תוקף ועל בפאות שהשתכללו בזמנו יותר מפרורות שעברו.